

Der er altså masser af gode ting, man kunne gøre, som ikke forudsætter statsstøtte, for jeg er enig med hr. Kim Behnke i, at det ikke er nogen løsning på det her problem.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det skal så være det sidste, men til gengæld meget præcise spørgsmål: Hvad gør vi ved Bornholmstrafikken? Skal den også henhøre under en eller anden politik, Venstre har på landsbyområdet eller hvad?

Bornholmstrafikken fik et overskud i 1996 på 43 mio. kr. for det toldfri salg. Når det toldfri salg forsvinder, hvor skal de penge så komme fra, må jeg spørge fru Charlotte Antonsen. Skal færgerne på finansloven, eller skal de lukkes, fordi de bare forurener og sejler unødigt rundt? Det svar må man have i Venstre. Man kan ikke bare sige, at det overlader vi til et eller andet landsbyudvalg.

Gitte Seeberg (KF):

Da oplægget til det indre marked midt i 1980'erne startede, var det allerede på det tidspunkt forudsat, at det afgiftsfri salg skulle ophøre. Senere, og det var under den borgerlige regering, mens hr. Anders Fogh Rasmussen var skatteminister, nærmere præciseret i 1991, blev den endelige beslutning om afvikling af den toldfri salg i EU truffet.

På det tidspunkt udtalte hr. Anders Fogh Rasmussen, at de afgiftsfri butikker var et fremmedelement i det indre marked, og det er vi for så vidt enige med ham i. Det er også den linje, den socialdemokratisk ledede regering siden har fulgt, og det er vi glade for.

Beslutningen blev på daværende tidspunkt, som også hr. Jacob Buksti var inde på, truffet af landene i enstemmighed, og beslutningen var som sagt en naturlig følge af landenes tiltrædelse af det indre marked i 1993. Hensigten med det indre marked var – og er – en harmonisering og en åbning af grænserne. EU er ét stort marked, og det er selvfølgelig i sig selv positivt.

Med landenes tiltrædelse af det indre marked er det derfor også helt naturligt, at det afgiftsfri salg nu ophører, efter at man har haft ganske lang tid til at indstille sig på det.

Jeg opfatter denne forespørgsel, der er stillet af Fremskridtspartiet, som en mulighed for Fremskridtspartiet til på en meget populæristisk sag igen at markere sig i EU-debatten, hvor vi jo alle kender partiets holdning. Der skal nu

føres valgkamp på denne sag, som i bund og grund er god nok, for vist er det populært at handle toldfrit i lufthavnene og på færgerne, men det argument er ikke godt nok i sig selv.

Det er jo alt andet lige bedre, at vi får tvunget det danske høje afgiftsniveau ned på europæisk niveau til gavn for danske forbrugere, og der er mange gode argumenter for, at Danmark skal vedstå sin aftale, som vi vel at mærke, hvilket også tidligere er blevet fremført, ikke kan lave om på, medmindre samtlige EU-lande tilslutter sig det, for det kræver enstemmighed.

Vi vil fra dansk side blive tvunget til, om vi vil det eller ej, at harmonisere vores afgifter på de varer – altså sprut og cigaretter – som man i dag kan købe toldfrit, og jeg er derfor også glad for at høre skatteministeren sige, at han er enig i det. Jeg må sige, at jeg er også enig i det, skatteministeren allerede har sagt, for der er sket en harmonisering i de senere år. Provenuet er faktisk faldet betragteligt, men senest i år 2003 bortfalder Danmarks særregel, 24-timers-reglen. Det er vi nødt til, og gør vi ikke det, vil grænsehandelen eksplodere, og den kendsgerning er vi selvfølgelig alle sammen her i Folketinget nødt til at forholde os til, og regeringen er jo så heldigvis enig.

Så til den mere alvorlige del af sagen: Vi har jo i Folketingets Skatteudvalg modtaget en række henvendelser fra de erhverv, der føler sig hårdest ramt af de nye regler. Det kan set med branchens øjne virke hårdt, og der er også regioner i Danmark, som det vil gå ud over. Men omstillingsperioden har været lang. Man kan sige, at den har været i næsten 15 år, eller i hvert fald 8 år fra beslutningen blev truffet, og det er derfor på nuværende tidspunkt fuldstændig omsonst at tale om nye undersøgelser, om beskæftigelsesvirkninger eller andet. Det vil, om man så kan sige, kun være at trække pinen ud.

Hvis man endelig skal se det på en anden måde, kan man tværtimod indvende, at det er sjældent, at et erhverv med indirekte statsstøtte i hele perioden har fået en så lang omstillingsfrist til at finde nye aktiviteter, hele 8 år, som jeg sagde før.

Man kan jo spørge sig selv, om det ret beset overhovedet er rimeligt at opretholde en mere eller mindre skatteyderfinansieret konkurrencefordel, som jo klart er til skade for dansk detailhandel.

På det regionale plan, som der også er nogle ordførere, der har været inde på, kan der kom-